

ÄÈÑÊÓÑÑÈÍÍÛÅ ÏÐÎÁËÅÌÛ ÈÑÒÍÐÈÈ ĐÓÑÑÉÍÄÎ ËÈÒÅÐÀÒÓÐÍÍÄÎ ßÇÛÉÀ

Àâòið Òàòüýia ìèñüiáííiá ìèééááâåà
27.08.2012 á.

Summary. The

author considers the debatable problems, the common opinion of which has not been so far formed by the russian and foreign scientists: the notion of a term “literary language”, whether the literary language existed in Eastern slavs before the adoption of Christianity as well as in pre-national epoch, complexities of periodization. Particular attention is given to the discussion of the origin of Russian literary language and the so-called “the second (and the third) South Slavs influence”;

1. Åûçûáàåò Õàçíúå
 òïééíàíéy áïïðiñ i ïðåäííñüééàò íáðàçíàíéy ièñüiáííié ôïðiñ ëèòåðàòóðííäi
 ýçûéà áï ïðéíýöéy ôðèñòèäíñòâ, á ÷-âñòiñòé, i ïðåâè-íñòé ôñòííé ôïðiñ
 ðå-åâïäi íáùáíéy è áòòðé-íñòé ièñüiáííié. íáñiñòý iá éâæóùóþny i-åâæäíñòü
 åâi ñðåáíéy, ii ýòíö iïâiáò íåò åâæííäi íáíéy. Òâé, Ä.Ä. Äéíäðåäiå âiâïðèé iá
 iòñòòñòâéè óñòí-ðåçâiåðííé ôïðiñ ëèòåðàòóðííäi ýçûéà, êòòðåý «éâé ñðåáñòâi
 óñòííäi íáùáíàðíäi íáùáíéy iâæäo ÷-éâiáìè ýçûéíäi êiééâòéâå iòñòòñòâiâæéà
 á äðåâiþp yïñöö, êiáäa ièñüiáííi-ëèòåðàòóðíäy ôïðià ýçûéà iáñiñòåñòâi
 nñòiññëéàñü ñ æâæâéòí-ðåçâiåðííé ðå-üþ è iòñòèâiññòåñëéyæñü ýòíé iññëåäiáé»
 [Äéíäðåäiå, 1953].

ïðè Õàçðàáîòéå ïðîáéàíü
 ñóùáñòâiâéy óñòííé ôïðiñ ëèòåðàòóðííäi ýçûéà åâñüià öâííúè ýâéýþòny
 áûñêáçûââiéy Ä. Iáøéy, éâñàþüèåñüy áïçíeeííâiéy ñâiâiáðåçíiâ ñiéâåâ
 åâñòi-íñòéââyíññéò äéâæâéòâi åçûéà êiéiy á äðåâiáéòéè iâðèñä, êiâåâ
 «äéôôåðåíòéâæéy äéâæâéòâi çâøèå iâñòiéüêi åâæâéi, -òi óæâå iá åñâ ÷-éâiú
 ýçûéíâiäi ñiññëâñòâà ïðåò èââéi ïiñòiâðò ãðóååðóâ… ßçûé iðèíâðåðâåò
 ëèòåðàòóðíñüé, íáùâçíà-èiñüé ñâðåâéòâð, êiâåâ åâi áâðóòç àâiáðåçâo òâ iâñòiñòé,
 äéâæâéò ëiòiðñüé åâæâéò iò iâñi, -òi iññ-åðééâåâåò åâi íáùâçíà-èiñüé
 ñâðåâéòâð» [Iáøéü, 1960]. Ýòíò ñiéâå åûññëéyé ðiñü ñññòâåðñòâiíññäi ýçûéà è
 óñíéòéíññéðâåé á ðåçéè-íñüé ñôâðåð ñâñòâåâiíññé æèçíè: åññòâåðñòâiíññé è
 þðéâéè-âññéé ðâæéòâéâ, iòáéè-íñüé ñâñòâåâiíññé yââðå, äéiñòâðò-âññéé ñòiñðåéyö
 è äð. Ii iâðâ ñiññéâòü, êâé ýçûé iâ-éíâåâò ñéóæèòü ñòiñðiæéiþ ðå-âåé
 ñññòâåâiíññé è iâíó ñiñðåé iâææâéüâi èéy åññòâåâiíññé è
 iâñòâåâiíññé ýçûéà. Íðè ýòíi íá íâñi çâáüââòü è i òié åâæâé ðiñë, êiòiðóþ
 ñûâðâé á ñòâåâiíññé è óñòííé ðåçííâæâiñòé èëòåðâòóðííäi ýçûéà ñiéüééið ñòíñüé
 iâðiññâå ñâðâ-âññòâi.

ìèñüiáííiáy ôïðià åíçíèéâåò êâé
 áñòâñòââåííiá ñòðâæâéâåò è ðåçâèòâé ôïðiñ ëèòåðâòóðííé ðå-é, êâé çâéííiáðíñüé
 iðîñâññ, íáâòâiæíñüé äéy åññòâåâðñòâiíññäi ôïðââæéâiéy, íáâiáà èíôîðiâæéâé åíóòðè
 åññòâåâðñòââ, íñóùáñòâåâiíññé åâææóíâiññòé ñâñçâé. Åñòâñòââiá ñiññòâiññòé åðâæé
 iâææó ñòíñüé è ièñüiáííié ðåçííâæâiññòé. íáñiññâå, -òi ýçûé òâéâiäi
 åâææâéðâåâiññâ, êâé «Đóññèây ðâæéâà», iâðâiñà-æéüññâ ñóùáñòââiâæ á
 óñòííé ôïðiâ, iññëé íâææâæéâéòíñüé ñâðåâéòâð, iññéíñëéò ñòiñðiññâ iðââà áûëè
 iâææâæéâéòíñüé. «Ieñüiáííi-ëèòåðâòóðíñüé ñòiñðiññâ iðââà ýçûéâ á ñâñié ñâñâé èñòiðèé
 ñiññâå ñiñðââòþñy iâ ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ èñòiðèé ñâñâé ñâñâé èñòiðèé
 èñiññòâåââþò iññâå åççââéñòââé åñ ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ» [Ôèëèi,
 1973]. Íñyòíö èiñæ-íññâ åññòâæâé ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ èñòiðèé
 ñéââyí çâáïéâi ái iðéíýòéy ôðéñòâæâiññòâ á ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ
 ñóùáñòââåííiáy ðåçâèòâé ôïðiñ ìèñüià ó åññòi-íñüé ñâñâé yâi iðéíýòéy ôðéñòâæâiññòâ
 (åððâæâiññéâ-âññéâ ðâæéòâé, á òi ÷-éñëâ Áiâðóææâéññây íâæiññü 943 åñââ, ñiññéé
 «íâiññéâæâiæéòé», ñâñæâåòæéññòâ èíññòâæâiññü iðââðâæâiññü èéòåðâæéññü è äð.)
 íâææéññòâp çâáïéâi ñâññòâæâiññü èiññòâæâiññü èiññòâæâiññü èiññòâæâiññü è
 Äiâñâiññâ ñòiñðiññâ 911, 912, 944, 945 åñââ, êiòiðñüâ ñâñæâæâiññü è
 -òi ñòiñðiññâ ñòiñðiññâ è ñòiñðiññâ ñâññòâæâiññü èiññòâæâiññü è
 ñòiñðiññâ è ñòiñðiññâ è ñòiñðiññâ è ñòiñðiññâ è ñòiñðiññâ è

ніжній археологіческій епохі відомий як Ієнчуківський археологіческий пам'ятник. Він розташований на території сучасного села Ієнчуківка, що входить до складу Білгород-Дністровського району Одеської області.

2. Адміністративний поділ та адміністративно-територіальна структура

Адміністративний поділ та адміністративно-територіальна структура села Ієнчуківка відповідає місцевим традиціям та нормам сучасної України. Село підпорядковане Білгород-Дністровському району Одеської області. Адміністративно село поділяється на 10 мікрорайонів, які в свою чергу поділяються на багато менших дільниць та вулиць. Кожен мікрорайон має свій нумераційний план та відповідну адміністративну установу.

3. Історичні та культурні пам'ятки

Село Ієнчуківка має значущі історичні та культурні пам'ятки. Серед них можна згадати археологіческі пам'ятки, які датуються кількох століттями тому. Особливу цінність має курганний могильник, що знаходиться на північній околиці села. Тут було знайдено багато артефактів, які дають можливість реконструювати життя та культуру давніх племен. Також у селі є церква, яка датується XVIII століттям. Це будівля в стилі бароко, з характерними для цієї доби архітектурними рисами.

4. Економіка та промисловість

Село Ієнчуківка має розвинуту сільськогосподарську базу. Основні заняття населення - це землеробство та скотарство. Вирощуються зернові культури, які постачаються на місцеві хлібзаводи та місцеві підприємства. Також у селі є кілька ферм, які вирощують овочі та фрукти. Промислові підприємства в селі немає, але село має добре залізничне сполучення з містами Білгород-Дністровським та Білгородом.

5. Населення та соціальна сфера

Село Ієнчуківка має велике населення, переважно це українці. У селі діє місцева школа, яка надає освіту на українській мові. Тут також є центральні магазини та супермаркети, які надають всі необхідні товари. Амбулаторія та поліклініка також діють в селі, що забезпечує населення медичним обслуговуванням. У селі є церква, яка надає релігійну підтримку та організує різноманітні масові заходи.

6. Культура та спортивні підприємства

Село Ієнчуківка має активну культурну та спортивну діяльність. У селі діє місцевий клуб, який організує різноманітні заходи та фестивалі. Тут також є спортивні майданчики, де проводяться різноманітні спортивні змагання. А також у селі є церква, яка надає релігійну підтримку та організує різноманітні масові заходи.

7. Заключення

Село Ієнчуківка - це маленьке, але цікаве та цінне місце, яке має велику історичну та культурну цінність. Це село, яке зберегло своє минуле та дотепер живе відповідно до сучасних реальності та потреб. Це село, яке має велику перспективу розвитку та піднесення.

յçüé» Á.N.Íóðééíà íèàçüâàåòñý èçïééðíàáííûì, ìòiðåàáííûì ìò íðåäøåñòåóþùèõ ðåòòì ÓVIII ñòíëåòèÿ.

Â íðýlóþ çàâèñèíñòü ìò
ñòöèíëäéà-åñêéò íðiðåññiá, íðîèñòtäýüèõ á íáùåñòåå, ñòàâèò Ð. Áðimñá ñâíþ
ñâáåíóåöèþ, íðåäñòåæüéý äñòðåòòðíí óáåäæòåæüíûì áïéàçàòåæüñòåà [Grosse, 1969].

Íñéí áúëí áû ñíðæåñòüñý ñ
íððéíèéçàöèéé Á.Í.Éàì-àòííâá, éòòðûé ðóðéíàáíñòåðåóðñý òåí, ÷òí êàæäúé íáðéíá
äïéæåáí õàðåæòåðéçïâòðñý «ñíñáíé ýçüéíâí ñèòóðéæé» è áûåäéýåò òðè íáðéíäà á
èñòòðèé ðóññééñiáí èéðåðåòòðíí äñéýá (éèåññéé ÖI–ÖI V áâ., ñíñéíññéé ÖV –
íáðåàäý ííëíàéíà ÓVII, íàöéíáéüíûé – ãòíðåäý ííëíàéíà ÓVII ãí íáñòíýùååí
åðåïåíé), áñëè áû íá äðíáæáíéá íñíæááíååí åðåïåíéííí ìòðåçéå, á êòðíðí
áûåäéýþoñý «ñíñáíðéíñòé»: íàðåññéé, ñíñéíññéé, íñíñéíññéé, Éàðàíçéíññéé,
íóðééíññéé, à òàéæå áñòíðè-åññééé ýòàí, ñâýçàííûé ñ ååýòåæüíñòüþ È.È.Áðå-à è
Á.Ö.Áñòíñíâá [Éàì-àòííâ, 2005].

4. ñíñáí

Íñòðí ñòíðèò áññòðí íððéññíæåííéèé ðóññééñiáí ëèòååðåòðííñí áýçüéá, ååñí ñíñíâå
(óåðéíâíññééàäýíññéáý èéé èñéíñíñí ðóññééäý?). Iá ñ-èòðäý íáññåðéíàùì íðíñæðóü
áïáèëç ííñíñí-èñéåíñòò ðíñ-åéé çðåíéý ìòð-åññòååñíñò õ-åíñíûò, éòòðûá åññòåðí-íí
éçååññòíñ è ñíñíññééååéüíí ííëñèáíñòí [Áñðøéíâ, 1987], íðåäéæåååí áïðåðèòü áíèíàéå
íà ðåøåíéå åáíííé íðíñæåíñòí ñééòòðûíè çàðóååæíûé ó-åíñíûé.

Àåòíð ó-åáíèéà äéý ííëüññéé
ñòðååíðå-ðóñéñòíâ Á.Áàðòíðååéé-, áññòðí ì-ðåçâû-àéííé åééçíñòé ååóó ñëàâäýíññéé
ýçüéíâ, éòòðíðåý ñíçåååò áíçííñòé äéý èñííëüçíâééý öåðéíâíññéååýíèçííâ
ñòëëéñòé-åññééé è òåéüé, òåí íá íáíåá, íðèçíàåò ñèòóðéøþ, áíçíééøþ íñíñéå
éðåùåéý íå Ðóñè éâé ååóýçü-éå [Bartoschewicz, 1979]. Íñááíóþ «ååóýçü-íóþ»
ííçéöþ çàíéíäåå ãíëüøéíñòí ìòð-åññòååñíñòí õ-åíñíûé.

Íá íáññåðéí ðåøååò è á òððóåå
ñòíðíííéé åéåññééå ååññòðèéñééñiáí ó-åíñíâ Á.Óþòðøü-Áñðò (Óíëüòåð). Íáíàééí,
éññéååóý íàðåðèåéé åáðííññéé, ííá ùùíóåååíá íðèçíàðü, ÷òí õåðéíâíññéååýíññéé
«íéàçæéñý íáññòðååééñíúéí èíñòðååñíñòí ìí áéý åúðååæåíéý áññááí áéàíàçííà
åññòí-íññéååýíññéé ååéñòåæòåæüíññòé, ÷òí ïðéååééí é íáðåçíâéíèþ ñíåøåíñíñí áýçüéá
éåòíñéñéé» [Óþòðøü-Óíëüòåð, 1978].

Âúçüâååò áíçðåæåíéå õ-åéå çðåíéý
àíåðééæåíñééí ñðôåññíðå Á.Óíáååáóíá, éòòðûé, óòåååðæåéåý öåðéíâíññéååýíññéóþ
ñíñíâó ýçüéá áññòí-íñò ñéååýí, íðíññæðó ñééò ðíñ-åéé çðåíéý ðíñ-åéé ðåçåéòé
óåðéíâíññéååýíñééñiáí áí ñâáññåñýí ñééñíééý: «Áñýéíâí ðíñæ áíññéåðåçíååíéý òéíà:
çäðååññòðååíéå, ñíñòñòðååñíñíñéé, èñòðååæåðåéü, ñðéåæíðååíéé á òéíé-íúå
óåðéíâíññéååýíñéíù» [Óíáååáóí, 1970].

Íðåäññòååéýåòñý íáññåðéí ìòð-åññòí ìíñíñ
íáùåéòåééíóþ íòåíéò è ííëàçàòü ñóñññòü ñíñíñøååíéý ðóññééñéé è öåðéíâíññéååýíññéé
ñòðééñéé ñíñéá íðéíýéóý ðòðèñòéåíññéé, à ýòí cíá-éò ñéåçàòü í íáññåðéíññéé
äééðååðåíðéñååíñíñí ñíñéá ñééñééååýíññééñiáí (öåðéíâíññéååýíññééñiáí
íå Ðóñè) éâé ñéñòåíû é ååí óóéøéííééüííé íðåäíáçíä-åíññòé. Ñòáðíññéååýíññéé íå
éíåé ñâíéé óåððéòíðéè, íå áúé ýçüéíí ñðåäåéåíñíñí ñéååýíññééñiáí íáðíàà, íå íáññéóæéåå
âññâ ñôåðñú íáùåññòååñíñéé æéçíé, ò.å. íå áúé ííëéååééñòí ñééñíñééñiáí ñééñíñéé
íòðåå-äéé íé íáññó éç ðåðååíéé, íðåäúýåéýåíñò ïçüéó èâé ñðåäññòååò íáùååéý,
éññóíñééñéé ñééñíñééñiáí ñéååññéé, ñéååññéé ìíñééñééñiáí ñééñíñééñiáí
ñééñééñéé ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí
íáññéóæéååéé èâé çäíåéíñò, þæíñò, òåé ñ íðéíýéóéåí ðòðèñòéåíññéé
ñééñééñéé ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí
ñééñééñéé ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí ñééñíñééñiáí

ñèñòáíû öåðéíâíí-éíéæííâí ñòéëý, êíòíðáý óñóäóáéëéñü ó-àñòéâøèíèñý ñéó-àýìè
ííð-é öåðéíâíû öåéñòáâ, ðåôíðíé ãðàôéëè íåòðà I è íðèååéà é íéíí-àòåëüííó
åáí ðåñíáäó.

Ñiñííé ëèòåðàòóðû

Bartoschewicz,
1979 Bartoschewicz A.
Éñòíðéý ðóññéíâí ëèòåðàòóðííâí ýçûéà. Áàðøàâà, 1979.

Grosse, 1969 Grosse R.
Die soziologischen Gründlagen von Nazionalssprache und Literatursprache // Deusch
als Fremdsprache. 1969. Bd.6. S.397-410.

Isatschenko, 1974 Isatschenko A.
Vorgeschichte und Entstellung der modernen russischen Literatursprache // Zeitschrift
für slawische Filologie. 1974. Bd.ÖÖVII. S.235-251.

Áèðíáàóí,
1974-1975 Áèðíáàóí Ö.
Î çá-áíèè áóíðíâí þæíñëåâýíñéíâí áéèýíèý â ýâíëþöèè ðóññéíâí ëèòåðàòóðííâí
ýçûéà // Ñéàâýíñéàý ëéíâéñòéèà è ííýòéèà. È., 1974-1975. Ò.21. N.23-47.

Áðàíáâð,
1996 Áðàíáâð Á.
Öðåòüá þæíñëåâýíñéíâí áéèýíèá â lñéñtâñéíé Ðóñè è ñòáíâéáíèá ííâíðóññéíâí
ëèòåðàòóðííâí ýçûéà // Dissertation Slavicae. Szeged, 1996. Linguistik. ÖÖIV. C.49-56.

Âoeck, 1974 Âoeck V., Fleckenstein H.,
Freidank D. Geschichte der
russischen Literatursprache. Leipzig, 1974.

Âèííðàäíâ,
1969 Âèííðàäíâ Á.Â.
Íñííâíû öåðéíâí è çàää-éçó-áíèý ðóññéíâí ëèòåðàòóðííâí ýçûéà áííàöéíàëüííé
ýííöè // Ñéàâýíñéèà ëèòåðàòóðíû öçûéè â áííàöéíàëüíóþ ýííöö. I., 1969.

Âèííðàäíâ,
1953 Âèííðàäíâ Á.Â.
Ðàçëè-éý íåæäó çàéííâðíñòýíè ðàçâéòéý ýçûéâá â áííàöéíàëüíóþ ýííöö. I.,
1953.

Âíðò,
1975 Âíðò Ä.
Í ýçûéâ ðóññéíâí ðåââà // Âíðñû ýçûéçíáéý. 1975. 1-2.

Ãíðøéâ,
1987 Ãíðøéâ Á.È.
Î òé-áñòáâííû öééíéíâé í ñòáðñéåâýíñéí è äðåâíâðóññéíí ëèòåðàòóðíí ýçûéâ //
Äðåâíâðóññéé ëèòåðàòóðíû ýçûé â åáí ìóñðåíèé è öåðéíâñéåâýíñéí. I.: Íáóéà,
1987. N.7-29.

Êàí-àòííâ,

2005 Èáì÷àòííâ Á.í.
Èñòîðèÿ ðóññêíâí èèòåðàòóðííâí ýçûêà. I.: Academia, 2005. N.16–17.

Iáùåðñêé,
1981 Iáùåðñêé I.Á.
Èñòîðèÿ ðóññêíâí èèòåðàòóðííâí ýçûêà. È., 1981.

Iáóëü,
1960 Iáóëü Á.
Iðèíöèíü èñòîðèé ýçûêà. I., 1960.

Óíáâàóí,
1970 Óíáâàóí Á.
Èñòîðè-åñêàÿ åðàíàòèéà ðóññêíâí ýçûêà è åå çàäà÷è // ßçûê è ÷åëíâåé. I.,
1970. N.259–273.

Ôèëéí,
1973 Ôèëéí Ô.í. Iðèññôíæäåíèå
ðóññêíâí, óêðàéíñêíâí è áåëíðóññêíâí ýçûêíâ. È., 1973.

Öþðöëü-Öîëüòåð, 1978 Öþðöëü-Öîëüòåð
Á. Åëäéíññèÿ å äðåâíáé Ðóñè // Wiener slawistischen Jahrbuch. 1978.
Bd.24. S.108–125.